

Тия чудеса Св. Николай не е правилъ само нѣкога,—само въ миналитѣ врѣмена; той прави такива чудеса и днеска, и ще прави, докато свѣтъ свѣтува.

Ето нѣколко такива отъ нинѣшно врѣме чудеса.

Не бѣше отдавна. Прѣзъ балканската война, 1912—1913 година, когато се водѣха прѣговоритѣ за миръ въ Лондонъ, повече отъ 2 мѣсеца прѣкарахме въ бездѣйствие—на зимни квартири, въ града Сарай—южно отъ гр. Виза.

Единъ день, помня, на Никулдень бѣше, служихъ литургия въ грѣцката църква. Вечеръта, въ присѣтствието на нѣколко офицера и двамата мѣстни грѣцки свещеника, стана дума за „Св. Никола“. Всѣки отъ насъ разправяше това, което бѣ чулъ и знаеше за светията. Всички говорихме, че отъ многото Божии угодници и свети мже, да се почита светия така всеобщо и да има толкова широка извѣстность въ цѣлия християнски свѣтъ, даже измежду турцитѣ и еврейтѣ, нѣма другъ освѣнъ Св. Никола.

Тогавъ по-стария грѣцки свещеникъ почна да разказва за една случка, станала прѣди шестъ години въ самия градъ Виза—много старъ грѣцки градъ. Работата била такава.

Единиятъ свещеникъ ималъ много красива дъщеря, именуема Кириаки. Мѣстниятъ турски началникъ заповѣдалъ една нощъ на стражаритѣ си, да отидатъ и насила отвлѣкатъ попската дъщеря и му я заведатъ въ харема. Това и сторили. Свещеникътъ въ